

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 07.03.1991, sp. zn. 6 To 11/91, ECLI:CZ:NS:1991:6.TO.11.1991.1

Číslo: 42/1991

Právní věta: Při rozhodování o nároku obhájce na odměnu a náhradu hotových výdajů (§ 151 odst. 3 tr. ř.) soud přezkoumává správnost účtování úkonů právní pomoci poskytnutých ustanoveným obhájcem, nikoli však kvalitu úkonů poskytnuté právní pomoci.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 07.03.1991

Spisová značka: 6 To 11/91

Číslo rozhodnutí: 42

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Obhájce, Odměna obhájce, Ustanovení obhájce

Předpisy: 141/1961 Sb. § 151 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 42

Při rozhodování o nároku obhájce na odměnu a náhradu hotových výdajů (§ 151 odst. 3 tr. ř.) soud přezkoumává správnost účtování úkonů právní pomoci poskytnutých ustanoveným obhájcem, nikoli však kvalitu úkonů poskytnuté právní pomoci.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze 7. 3. 1991 sp. zn. [6 To 11/91](#))

Nejvyšší soud České republiky zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. stížnost odsouzeného P. K.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením rozhodl krajský soud v Brně tak, že podle § 151 odst. 3 tr. ř. přiznal JUDr. J. H., obhájci odsouzeného P. K., odměnu a náhradu hotových výdajů za přípravu a převzetí obhajoby odsouzeného v trestním řízení a za účast u veřejného zasedání před krajským soudem v Brně dne 30. srpna 1990 v celkové výši 1660,- Kčs.

Uvedené usnesení krajského soudu napadl odsouzený P. K. stížností v zákonné lhůtě, což odůvodnil tím, že mu obhájce neposkytl potřebné rady.

Z podnětu stížnosti odsouzeného Nejvyšší soud České republiky podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení, proti němuž mohl odsouzený P. K. podat stížnost, a shledal, že stížnost není možno pokládat za důvodnou.

Po procesní stránce bylo napadené usnesení vydáno v souladu s ustanovením § 151 odst. 3 tr. ř. orgánem k vydání takového usnesení oprávněným a způsobem, který trestní řád pro takové rozhodnutí předepisuje. Podle ustanovení § 151 odst. 2 tr. ř. má obhájce, který byl obviněnému ustanoven, vůči státu nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů podle advokátního tarifu. Podle § 151 odst. 3 tr. ř. o výši odměny a náhradě hotových výdajů rozhodne na návrh obhájce orgán činný v trestním řízení, jehož rozhodnutím bylo trestní stíhání pravomocně skončeno. V řízení před soudem rozhodne předseda senátu soudu prvního stupně.

Odsouzenému byl pro trestní řízení ustanoven z důvodu § 36a odst. 2 písm. a) tr. ř. rozhodnutím předsedy krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 1990 obhájce JUDr. J. H., který pak obviněného obhájoval při veřejném zasedání dne 30. srpna 1990. Za převzetí obhajoby a za účast u tohoto veřejného zasedání pak obhájce dne 8. 1. 1991 vyúčtoval dva úkony po 800,- Kčs podle advokátního tarifu a dva režijní paušály podle téhož předpisu ve výši celkem 60,- Kčs (úhrnem částku 1660,- Kčs); tato částka mu byla napadeným usnesením krajského soudu v Brně přiznána.

Vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky ze dne 19. června 1990 č. 270/1990 Sb. o odměnách advokátů a komerčních právníků za poskytování právní pomoci (advokátní tarif) neobsahuje žádné ustanovení, které by umožnilo orgánu činnému v trestním řízení, který podle trestního řádu rozhoduje o přiznání odměny a náhrady hotových výdajů ustanovenému advokátovi podle § 151 odst. 2 a 3 tr. ř., snížit odměnu za nekvalitně provedenou právní pomoc. Snížit stanovenou výši odměny může pouze sám advokát podle § 6 odst. 2, § 17 odst. 1 advokátního tarifu. Orgán činný v trestním řízení musí proto pouze zkontrolovat správnost účtovaných úkonů, ale nemůže odměnu za úkony účtované v souladu s advokátním tarifem nijak snížit. To znamená, že přes výhrady odsouzeného k úrovni poskytnuté právní pomoci (které lze uplatnit pouze u České advokátní komory v Praze) soud musí přiznat odměnu v účtované výši, pokud byla účtována v souladu s platným advokátním tarifem [§ 15 odst. 1 písm. d), § 16 odst. 1 písm. a), písm. d) vyhlášky č. 270/1990 Sb.] a rovněž i paušální náhradu hotových výdajů (§ 19 odst. 3 citované vyhlášky). I po věcné stránce bylo napadené usnesení za této situace vydáno v souladu s platnými právními předpisy, jimiž je soud vázán.